

LA CAMPANYA, PUBLICITÀRIA, EN MARXA

Barcelona: una alcaldia disputada

El 86 s'ha acabat políticament a Catalunya amb el debat de pressupostos de la Generalitat per al 1987. Un 87 en què s'haurà de definir l'ordenació territorial amb la incògnita del futur de la Corporació Metropolitana de Barcelona. Aquest any que acaba de començar també serà marcat per la celebració d'eleccions municipals, que a Catalunya tindran centrat el punt d'atenció en la lluita per l'alcaldia de Barcelona. Una lluita per la qual ja s'havia començat a parlar l'any passat i que farà parlar tot el 87. El 7 de juny és una data a tenir en compte.

Oficiosament, la campanya electoral per l'alcaldia de Barcelona ja ha començat. Els candidats amb més possibilitats, **Pasqual Maragall**, pels socialistes, i **Josep Maria Cullell**, pels convergents, centren, ja ara, a sis mesos vista, l'atenció dels mitjans de comunicació. L'últim diumenge de l'any, el dia dels Sants Innocents, eixien en dos diaris catalans de màxima difusió dues llargues entrevistes amb els dos candidats. Pasqual Maragall feia una anàlisi de la situació política de l'Estat i de Catalunya; de la dreta i de l'esquerra. L'alcalde també considerava que les relacions entre l'ajuntament i la Generalitat havien entrat en una fase més positiva. Per a Josep Maria Cullell, aquestes relacions no són bones, cal assolir una perfecta coordinació entre les dues institucions, «pel bé del país». El candidat convergent apuntava al llarg de l'entrevista altres temes municipals i implícitament electorals, com ara els Jocs Olímpics o l'economia del consistori barceloní, que qualificava d'asfixiada.

Temes que els socialistes encara treballen des de

Pasqual Maragall i Josep Maria Cullell. Els adversaris amb possibilitats en una cursa que quasi començà amb el nomenament olímpic. Ara preparen els seus equips respectius per a una llarga recta final. Heus-ne ací els noms claus.

Anna Permanyer

l'ajuntament: «Tenim moltes coses per acabar i perfilar... som el partit del govern i no ens interessa estar fent campanya un any abans», ens diu **Antoni Santiburcio**, primer secretari de la Federació de Barcelona del PSC-PSOE. Els socialistes estan tranquils: «Tenim la seguretat que la campanya es fa durant quatre anys... no ens preocupem tant per Barcelona, on sabem que tornarem a guanyar», ens diuen des de la seu dels socialistes a Barcelona.

De tota manera, no volen promoure una situació de confiança que, després, els perjudiqui. Des dels òrgans del partit ja comencen a preparar la campanya. El 22 de novembre es reunia l'assemblea de Barcelona del PSC-PSOE i aprovava una sèrie de punts a partir dels quals es començarà a treballar en el programa de govern per als quatre propers anys. Controlar el desenvolupament econòmic i urbanístic que coneixerà Barcelona d'aquí al 92, assolir la veritable descentralització i que la institució es posi al servei dels ciutadans, són alguns d'aquests punts.

Convergència també treballa de cara al 7 de juny, i ja té l'equip format i comença a treballar en la campanya d'imatge del seu candidat, que dia si dia no apareix als mitjans de comunicació. «Cal —diuen els socialistes— donar a conèixer Cullell, perquè la gent no l'identifica». **Josep Caminal** serà, com ha estat fent des del 79, el director tècnic i polític de la campanya convergent. Per això, ja ha abandonat la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat. De la campanya publicitària s'encarregarà l'agència MMLB, que dirigeix **Miguel Montfort**, i que ja va portar la campanya de CiU a les municipi-

DOMÈNEC UMBERT

A l'esquerra, Pasqual Maragall, la confiança. A la dreta, Cullerell, en campanya.

pals del 83 a tot Catalunya, tret de Barcelona. La candidatura de **Ramon Trias** del 83 va ser encarregada a l'agència Tiempo BBDO. L'assessor d'imatge de Cullerell serà **Alfredo Fraile**, l'ex-assessor de **Julio Iglesias** i d'**Aldolfo Suárez**, a les generals de l'any passat.

Pel que fa a la campanya dels socialistes, encara no se'n sap res. El gabinet d'imatge del partit comença a preparar-ho tot: el treball de camp, l'estudi de les expectatives de vot... Després, es convocaran diferents empreses publicitàries per tal d'escollir la més adient. A tot això, cap al febrer-març, el Consell Nacional del PSC-PSOE ja haurà escollit el comitè electoral per coordinar la campanya. És possible que per la candidatura de Barcelona col·labori l'agència Bassat y Asociados, que ja ho va fer el 83 amb l'eslògan: «Perquè guanyi Barcelona». L'agència RCP, autora de la campanya «Barcelona, més que mai», probablement també hi participarà.

El PSC-PSOE confia d'augmentar els vots obtinguts el 83 (412.991) en uns 50.000. Convergència, que a les anteriors municipals va aconseguir el 27,49 per cent dels vots (246.780) haurà de fer un gran esforç per aconseguir l'alcaldia, i així ho admet **Cullerell**: «La tasca no és fàcil, però és un desafiament apassionant». Si CiU no pot

assolir l'alcaldia, com a mínim caldrà impedir que els socialistes tinguin la majoria absoluta que busquen: «L'objectiu d'aquesta campanya —ens diu **Antoni Santiburcio**— és guanyar les eleccions amb majoria... si un dels partits que ara té representació municipal no arribés al 5 per cent necessari per estar a l'ajuntament, nosaltres, amb els mateixos vots, tindriem la majoria absoluta».

Les darreres eleccions generals el PSC-PSOE només va obtenir 3.000 vots més que CiU a la ciutat de Barcelona. Ara cal superar aquesta diferència, i els convergents han de convèncer l'electorat que davant unes eleccions municipals no canviï el seu vot. Ja ho advertia **Miquel Roca** en la clausura del Congrés de JNC: «La situació d'esquizofrènia que viu Catalunya quan part dels que diuen que volen un partit nacionalista a la Generalitat per defensar millor els seus interessos donen el poder municipal a gent que l'usa per fer impossible la tasca d'aquest govern». També va incidir en aquest punt **Josep M. Cullerell** en el primer acte públic com a candidat a l'alcaldia de Barcelona durant el discurs de la Festa de CDC: «Som l'alternativa a una opció política que utilitza el poder local per limitar el poder polític de la primera institució del país».

El sanejament de l'economia municipal serà tema de campanya, com també ho seran, i de forma estel·lar, els Jocs Olímpics. **Pasqual Maragall** surt amb avantatge; és l'alcalde olímpic amb el suport d'una majoria. Els socialistes, però, no en pensen abusar: «Els Jocs Olímpics suposen un gran element dinamitzador però no són l'únic... el que ha fet l'ajuntament ha estat recollir les iniciatives i retornar-les a la població», assenyala **Antoni Santiburcio**. Per a Convergència, la qüestió és una altra: «gestionar uns Jocs Olímpics des d'aquí i per als d'aquí...», deia **Cullerell** a la festa de CDC. L'alternativa està en una gestió correcta dels JJOO, que cal saber administrar al mateix temps que no s'abandona la catalanitat. Als socialistes la catalanitat dels jocs no els amoïna: «la gent es preocupa més perquè tot això no provoqui un desgavell, una especulació descontrolada que altres coses. Des del moment en què **Pasqual Maragall** diu que el català serà idioma oficial, no hi ha res més a dir».

I així ha començat l'any a Barcelona, amb la perspectiva d'una llarga i disputada lluita per l'alcaldia de la ciutat, mentre **Pasqual Maragall** està de gira per diverses ciutats centro-americanes i **Josep Maria Cullerell** es presenta als barcelonins enviant felicitacions del nou any. □